

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

בפני כב' השופטת ישראלה קראי-גירון

תובע עורך דוניץ ת.ז. 54868369

נגד

נתבע שמואל גלבהרט (פורמלי) ת.ז. 010706364

פסק דין

- 1
2 **א. מבוא**
3
4 1. בפני תביעה לפיצוי כספי בגין פרסום אסור של לשון הרע כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע –
5 התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"). התובע (להלן: "מר דוניץ") היה במועדים הרלוונטים
6 לתביעה חבר מועצת העיר חיפה מטעם סיעת "נטו" והינו איש ציבור ומכהן היום כיו"ר
7 האגודה השיתופית קרית חיים (ארלוזורוב) אגודה שיתופית בע"מ.
8
9 2. הנתבע (להלן: "מר גלבהרט") גם הוא איש ציבור אשר היה במועדים הרלוונטים לתביעה
10 מחזיק תיק מנהל הנדסה, יו"ר ועדת המשנה לתכנון ולבניה ונציג העיר חיפה במוסדות
11 התכנון.
12
13 3. מר דוניץ הגיש תביעתו בגין פרסום אסור הכלול לטענתו בדוא"ל, אותו אין מחלוקת כי שלח
14 מר גלבהרט ליועץ התקשורת שלו מר יובל פלג ולפעיל בסיעתו, מר ירון חזן ביום 2.6.08.
15 דוא"ל זה כלל חמישה סעיפים המתייחסים לתובע, לפועלו בפרוייקט פינני בינוי ברחוב
16 רמח"ל בקרית חיים ולפועלו כפוליטיקאי.
17 בדוא"ל קבל מר גלבהרט על ראיון שהעניק מר דוניץ לתקשורת מקומית וארצית. קבל על
18 כך שמר דוניץ לוקח לעצמו קרדיט שאינו מגיע לו על פעולתו בפרוייקט שלטענת מר גלבהרט
19 לא יזם מר דוניץ, ולא היה קשור או מעורב בו. בדוא"ל גם מתח מר גלבהרט ביקורת עניינית
20 ואישית על פועלו של מר דוניץ כפוליטיקאי וציין כי פנייתו נעשית גם משום שהצוות
21 המקצועי במשרדי מינהל ההנדסה בעיריית חיפה, עליו הוא אחראי, מתקומם על פועלו של
22 מר דוניץ.
23 עוד צוין בדוא"ל כי פועלו של מר דוניץ וראיון שהעניק הביאו להצפת משרדי מינהל הנדסה
24 בטלפונים של אזרחים מתעניינים בפרוייקט אשר טרם הגיע לשלב ביצוע.
25

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

4. בתביעתו טען מר דוניץ כי הדוא"ל שפרסם מר גלבהרט כולל פירסום שהוא לשון הרע והוא נשלח במטרה מוצהרת לפרסמו בכלי התקשורת כדי להציג את מר דוניץ כאדם שאינו ראוי לאמון וכי מדובר בפעולה מכוונת לפגוע באיש ציבור בדרך של גרימת נזק פוליטי ואישי.
5. עוד נטען בתביעה כי פניית מר דוניץ למר גלבהרט במטרה ליישב הסכסוך מחוץ לכותלי בית המשפט בדרך של התנצלות ותשלום פיצוי נדחתה ולפיכך לא היה מנוס מהגשת ההליכים בתיק זה.
- בתביעה תבע מר דוניץ לחייב מר גלבהרט לשלם לו פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪ וכן לחייבו לפרסם מודעות התנצלות בשני מקומונים נפוצים באזור חיפה והקריות.
6. בכתב ההגנה נדחו כל טענות מר דוניץ בתביעתו.
- נטען כי הפרסום הנטען לא פורט בצורה מספקת, נטען כי הפרסום אינו בבחינת לשון הרע וכי לחילופין עומדות לנתבע הגנות לרבות אלו הקבועות בסעיפים 14 ו- 15 לחוק. נטען כי מר גלבהרט פעל מתוך אמונה כנה ואמיתית בנכונות דבריו ונקט באמצעים סבירים כדי להעמיד דברים על דיוקם וכי לא הייתה כל כוונה לבזות או להשפיל את מר דוניץ.
- עוד נטען כי הפרסום כולל דברי אמת.
7. בנוסף נטען בכתב ההגנה כי התובע והנתבע הינם אישי ציבור נבחרים ועפ"י ההלכה הפסוקה הקף ההגנה הניתנת לאמירה פוגענית הנאמרת בגדרו של השיח הציבורי ומתייחסת לאישי ציבור נרחבים רחב יותר מזה הניתן לפגיעה המצטמצמת לעולמם של אנשים פרטיים ביחסייהם ההדדיים.
- ב. ניהול ההליך**
1. מאחר וכל מאמצי בית המשפט להביא הצדדים לשוב הסכסוך מחוץ לכותלי בית המשפט נכשלו, לא היה מנוס מקביעת מועד לשמיעת ראיות בתיק זה.
- יצוין כי הצדדים ובאי כוחם התעקשו על הצורך לברר במסגרת ההליך דגן נכונות טענות מי מהם ביחס לפרויקט בינוי פינוי ברחוב רמח"ל בקרית חיים ולפועלם כאישי ציבור בפרויקט זה. דבר זה מנע מהם היכולת לישוב הסכסוך למרות העובדה כי ההכרעה בתיק זה אינה מחייבת הכרעה בטענות הצדדים בנוגע לפועלו של מי מהם בפרויקט ולמרות שבית משפט זה שב והפנה תשומת לב הצדדים כי טענות אלו יש להביא לידי בירור בשדה הציבורי הפוליטי ולא בזירה המשפטית.
- בית משפט זה שב והבהיר לצדדים כי הכרעה בתביעה דגן יכולה להינתן מבלי שביהמ"ש יקבע טענת איזה צד צודקת לענין מעורבות צד זה או אחר בפרויקט בינוי-פינוי בקרית חיים וכי ענין זה ישפט ע"י הציבור בזירה הפוליטית.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

- 1
2
3 בהתאמה נקבע מועד לשמיעת הוכחות ליום 5.5.2011 במהלכו נשמעו העדים הבאים:
4
- I מטעם התביעה נשמעה עדות מר אלי קולס, עו"ד, שהיה בעברו חבר כנסת, יו"ר
5 ועדת חוקה חוק ומשפט ובשנת 2003 חזר לפעול במישור המוניציפלי והיה חבר
6 בסיעתו של מר דוניץ, סיעת קרית חיים נטו. עדות מר קולס נועדה לתאר פעילותו
7 של מר דוניץ בפרויקט בינוי פינוי ברח' רמח"ל בקרית חיים.
8 כן נשמעה עדות מר אורי הורוביץ מנהל בחברה המנהלת מטעם משרד השיכון של
9 פרויקטים העוסקים בהתחדשות עירוניות לרבות ובמיוחד פרויקט בינוי פינוי ברח'
10 רמח"ל בקרית חיים. עוד נשמעה מטעם התביעה עדות התובע מר דוניץ.
11
12
- II מטעם ההגנה נשמעה רק עדות הנתבע מר שמואל גלבהרט.
13
14
3. לאחר סיום שמיעת הראיות ביקשו הצדדים להגיש סיכום טענות בכתב ולאחר שמלאכת
15 הגשת הסיכומים הסתיימה יש לגשת למלאכת כתיבת פסק הדין.
16
17
- ג. העובדות המוסכמות
18
19
1. אין מחלוקת בין הצדדים כי במועדים הרלוונטיים לתביעה היו שני הצדדים אישי ציבור
20 נבחרים וכי הדוא"ל נשוא התביעה נשלח במסגרת פעילות הנתבע כנבחר ציבור והתייחס
21 לראיון שהעניק התובע בנוגע לפעילותו כנבחר ציבור.
22
23
2. אין מחלוקת כי הדוא"ל נשוא התביעה אכן נשלח ע"י מר גלבהרט לשני אנשים בלבד:
24 לפעיל בסיעתו וליועץ התקשורת שלו, וכי דוא"ל זה מהווה "פרסום" כהגדרתו בחוק.
25
26
3. הצדדים נחלקים ביניהם בשאלה האם הדוא"ל נשוא התביעה כולל פרסום אסור ופוגע
27 כהגדרתו בחוק ואם כן – האם קיימת לנתבע הגנות עפ"י חוק מפני התביעה.
28 עוד חלוקים הצדדים ביניהם בשאלה האם זכאי התובע לפיצוי מהנתבע ואם כן בגין מה.
29
30 אין מחלוקת כי מדובר בתביעת פיצוי ללא הוכחת נזק.
31
32
- ד. המסקנה
33
34
1. לאחר שעייתי בכל החומר הרלוונטי, האזנתי לעדויות שנשמעו בפני והתרשמתי מהם וכן
35 קראתי סכום טענות הצדדים, אני סבורה כי דין התביעה להידחות.
36

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

- 1
2. לטעמי הפרסום נשוא התביעה הינו לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק ואולם לטעמי
 3 בהתחשב בטיב הפרסום בנמעניו ובעובדה שמדובר בפרסום המתייחס לאנשי ציבור נבחרים
 4 המתייחס לפועלם הציבורי ומהווה התייחסות לתוכן ראיון שנתן התובע בנוגע לפעילותו
 5 בפרויקט במסגרת תפקידו הציבורי, עומדת לנתבע ההגנות במסגרת סעיפים 14-15 לחוק.
 6
3. לטעמי עומדת לנתבע ההגנה על פי החוק גם בהתחשב בעובדה כי מדובר באנשי ציבור
 7 נבחרים. אמנם עובדה זו לכשעצמה אין בה כדי לקבוע כי הפרסום עצמו איננו פרסום אסור
 8 על פי החוק משום שלטעמי לשונו פוגענית ואין בתוכן הפרסום רק אמירות שהם בגדר חוסר
 9 טעם אלא יש בו גם אמירות המהוות השמצה. לטעמי על בית המשפט לשלוח מסר ברור
 10 לפיהם מקומם של אמירות אלו אינו גם בזירה הפוליטית העכשווית של מדינת ישראל ויש
 11 לעשות כל מאמץ לעקור מן השורש המינהג אשר פשה במקומותינו להסכין עם שימוש
 12 בלשון מיותרת ואסורה זו בזירה הפוליטית. במיוחד נכון הדבר כאשר נבחר ציבור צריכים
 13 לשמש מופת ולקבוע סטנדרט התנהגות באופן ניהול השיח הציבורי.
 14 מאידך בהתחשב בטיב פרסום, בנמענים לו ובעובדה שהתובע והנתבע נבחר ציבור עומדת
 15 לנתבע ההגנות מספיקות על פי חוק אשר בגינה דין התביעה להידחות.
 16
4. בהתחשב בלשונו הפוגעת של הפרסום מחד ותוצאת ההליך מנגד, אני סבורה כי בנסיבות
 18 העניין אין מקום לעשות צו להוצאות וזאת כדי שבית משפט זה יתרום בכך להעלאת
 19 המודעות והצורך בשמירה על לשון נקיה ומהוגנת גם בשיח הציבורי והפוליטי ויביע תוך
 20 כדי כך אי נחת שלו מלשון הפרסום.
 21 לטעמי יכול איש ציבור להשיג מטרותיו ואף להתנגח בעוצמה ביריבו תוך שימוש בלשון
 22 אחרת, נקיה, שאינה משתלחת. כמו כן לדעתי על נבחר הציבור להשתמש במעמדו הציבורי
 23 כדי לחנך ציבור בוחריו ובמיוחד את הדור הבא ולהבהיר נחיצות השינוי בשיח הציבורי
 24 בישראל אשר על נקלה יכול להתדרדר לשימוש בלשון שאינה ראויה וממנה קטן המרחק
 25 לאלימות מילולית.
 26

ה. דין

I טיב הפרסום

1. ההגדרה של "לשון הרע" מצויה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, וזו לשונו:
 "לשון הרע מהי 1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
 מצדם;
 4 מתוך 10

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

- 5 מתוך 10

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
4. אדם סביר אשר יחשף למלל האמור בהודעת הדוא"ל שיש בו משום הטלת דופי בתובע יגבש דעה שלילית ביותר על התובע ואין לי ספק כי אדם סביר ששמו היה משתרבב לפרסום מעין זה היה חש מושפל.
- אדגיש כי לצורך גיבוש עוולה בגין לשון הרע אין צורך להוכיח כי אדם אכן הושפל או בזה בפועל בעקבות ההתבטאות הפוגענית ודי להוכיח כי הפרסום אכן היה עלול להוביל לתוצאה שכזו.
- ראה :
ע"א (י-ם) 1003/96 בן חורין נ' לוי ואח' פ"מ תשנ"ז (1) 434, 424, שנהר, (121);
5. עוד אדגיש כי, אמנם הפרסום הרלוונטי נעשה בקנה מידה מצומצם, תוך פניה של הנתבע לשניים מאנשי אמונו ואולם היא נעשתה מתוך רצון לעודד אנשים אלו לפעולה כנגד התובע תוך שימוש במידע הפוגע הכלול בפניה.
- לענין זה יש לשים לב גם למשמעות הפרסום והקשרו. לצורך כך נאמר בפסיקה כי :
"משמעות הפרסום נלמדת מתוכו; הוא מתפרש על פי המובן הטבעי והרגיל של מילותיו, ועל פי הקשר הדברים בו הוא נאמר"
(בר"ע 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר תק-על (4) 2006, 1410, 1437).
- הקושי מתעורר הינו שלצד הלשון הנחרצת בפרסום הוא יועד לאנשים אשר נתבקשו לעשות בו שימוש. במקרה דנן גם לא עשה הנתבע שימוש בביטויים פארודיים או סאטירים אלא פנה בפניה ממשית לאנשי אמונו לפעול כנגד פוליטיקאי מתחרה תוך עידודם לעשות כן בדרך של שימוש בביטויים פוגעים נגדו.
- ו. הגנות
1. בטרם אדון בהגנות הספציפיות עפ"י החוק להן טוען הנתבע אשר לטעמי עומדות לנתבע בתביעה דנן, יש לזכור כי עסקינן בפרסום שבוצע ע"י נבחר ציבור כנגד נבחר ציבור בענין בעל חשיבות ציבורית. מדובר בהתייחסות לפרויקט בינוי פינוי בו עסק הנתבע מתוקף תפקידו הציבורי בעיריית חיפה ובו עסק, לטענתו, גם התובע כנבחר ציבור ובגיני התראיין לעיתון בראיון שהעלה חמתו של הנתבע והביאו לפרסום הפרסום נשוא התביעה בדרך של משלוח דוא"ל פרטי לשני אנשי אמונו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

2. לטעמי בבוחני את הפסיקה הרלוונטית באתי לכלל מסקנה כי יש ליישם במקרה דנן הכללים שהתפתחו בפסיקה לפיהם יש לנהוג אחרת בפרסומים הנוגעים לאנשי ציבור ובהתאמה לצמצם איסורי החוק הרלוונטי כאשר עסקינן בפרסום הנוגע לנבחר ציבור.
3. שאלה היא האם עסקינן בהגנה או בפרשנות אשר די בה כדי להפוך פרסום אשר עפ"י תוכנו יכול להתפרש בפרסום פוגע אחרת, רק משום שכוון כנגד איש ציבור ובוצע על ידי איש ציבור.
- לטעמי עסקינן בהגנה. כך קובעת כב' השופטת בייניש (כתוארה דאז) בפס"ד ע"א 1104/00 הנ"ל בעמ' 623 כי:
- "במסגרת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע .... בכל מקרה לגופו עשויה מלאכת האיזון השיפוטית להיות מושפעת בין היתר מן השאלות האלה עד כמה עוסק הפרסום בדמות ציבורית ובקשר לנושא המעורר עניין ציבורי, מהי התועלת הציבורית שבפרסום, עד כמה הפרסום ... פגיעה בשמו הטוב של הנפגע היה רלוונטי תקף להשגת התועלת הציבורית...."**
4. כאשר מדובר באנשי ציבור ובמקרה דנן אין מחלוקת כי עסקינן בפרסום שנעשה ע"י נבחר ציבור כנגד נבחר ציבור במסגרת השיח הציבורי ובנוגע לפרויקט שבתחום העשייה הציבורית, במקרה כזה קבעה כב' השופטת בייניש (כתוארה דאז) בפסה"ד הנ"ל 1104/00, בעמ' 623:
- "יש ליתן משקל מיוחד ונכבד (אף כי לא בהכרח מכריע) לחופש הביטוי ולזכות הציבור לדעת, וזאת במסגרת פרשנות ההגנה בחוק וישומן."**
- לענין השיקולים המצדיקים צמצום איסורי לשון הרע בכל הנוגע לפרסומים העוסקים באנשי ציבור ראה גם:
- אורי שנהר, דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור תשנ"ז-1997 בעמ' 74-70.
5. במקרה דנן ראוי למרות הביקורת שהושמעה לעיל על תוכן הפרסום העובדה שהוא כולל ביטויים משפילים שאינם ראויים ואינו תורם לשיח הציבורי יש לקבוע כי עומדת לו למפרסם הגנה גם בשל העובדה כי מדובר בפרסום במסגרת שיח ציבורי-פוליטי וזאת מהטעמים הבאים:
- I הפרסום בוצע ע"י איש ציבור בתגובה לראיון עיתונאי שנתן הנפגע-התובע בפועל כאיש ציבור.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

- II הפרסום התייחס לנושא ציבורי אשר נמצא במסגרת עשייה נטענת של נבחרי ציבור – פרויקט בינוי פיצוי ברח' רמח"ל בקרית חיים.
- III הפרסום התייחס לראיון עיתונאי, בנושא, שהעניק התובע, אשר בחר בעצמו להעלות את הנושא לסדר היום הציבורי לצורך העלאת המודעות לקיומו. בכך הזמין התובע בעצמו תגובות במסגרת שיח ציבורי, גם אם תגובות אלו חרגו בנוסחם מהמקובל, עדיין הם נעשו במסגרת השיח הציבורי, אותו יכול היה לצפות התובע עצמו משהעלה הנושא לסדר היום הציבורי.
- VI הפרסום נעשה בדרך של שליחת דוא"ל פנימי לשני אנשי אמונו וחברי סיעתו של המפרסם-הנתבע. לא מדובר בפרסום רב תפוצה, בעל תדירות גבוהה במיוחד בהשוואה לפרסום אליו התייחס הדוא"ל אותו ביצע התובע בעצמו במקומון.
6. די בכל האמור לעיל כדי לקבוע כי במקרה דנן יש להעדיף פרשנות הנותנת משקל מיוחד ונכבד לחופש הביטוי ולזכות הציבור לדעת, בוודאי כאשר מדובר בתובע שפנה לציבור כדי להודיע על מידת מעורבותו בפרויקט מסוים והפרסום הרלוונטי בקש לשנות דעת הציבור בקשר לאותו עניין בדיוק.
7. לאור האמור לעיל, אני סבורה כי עומדים לנתבע מספר הגנות בחוק ואין צורך לדון בטענת ההגנה של "אמת דיברתי". לטעמי ביקשו הצדדים לגרור בימ"ש זה ליתן הכרעה בשאלה האם היה מעורב התובע בפרויקט הרלוונטי ומאידך שלב ולטעמי אל לו לביהמ"ש להיכנס לשאלה זו, אותה ראוי היה כי הצדדים ילבנו בשדה הציבורי במסגרת שיח תרבותי שניהלו בעניין.
- לא היה מקום לגרור את ביהמ"ש בדרך של הגשת התביעה דנן והבאת ראיות לענין שולי להכרעה השיפוטית אך רלוונטי מאוד למתדיינים שבפני ליתן הכרעה בשאלה זו שאינה נחוצה להליך דנן.
- בוודאי נכון הדבר כאשר הדוא"ל נשוא התביעה כולל מספר סעיפים, והביטויים הפוגעניים כלולים דווקא בסעיף שאינו מתייחס כלל ועיקר למחלוקת העובדתית אשר נתגלעה בין הצדדים בנוגע למידת מעורבותו של התובע או הנתבע בפרויקט.
- גם אם צדק הנתבע בטיעוניו האמורים בסעיפים א' ו-ב' ו-ה' לדוא"ל הרלוונטי ואין בימ"ש זה קובע זאת, אין לומר כי הוכחה הטענה כי האמור בסעיפים ג' ו-ד' לאותו דוא"ל הינם אמת וסעיפים אלו אינם מהווים פרט לוואי בפרסום שאין בו פגיעה של ממש.
8. כן עומדת לנתבע דנן הגנות האמורות בסעיף 15 לחוק ולענין זה צודק ב"כ הנתבע בטיעוניו. עומדת לנתבע הגנת סעיף 15(2) משום שבמועדים הרלוונטיים היחסים בין הנתבע כבעל

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

- 1 תפקיד בעיריית חיפה האחראי על מינהל הנדסה אשר עסק בפרויקט בינוי-פניני קמה לו
2 חובה מוסרית וחברתית לפרסם את שבקש לפרסם בנוגע לפרויקט. זאת בוודאי כאשר לא
3 נסתרה הטענה לפיה הראיון אותו העניק התובע בנוגע לפרויקט בינוי-פניני הניב פניות
4 אזרחים למשרדי מינהל הנדסה בעיר חיפה.
- 5 אין לשכוח עוד כי הנתבע בדוא"ל נשוא התביעה דן ציין במפורש ענין זה ואת הצורך שקם
6 בפרסום כדי להבהיר לאזרחים המצב לאשורו ולהעניק לעובדי מינהל הנדסה הקרדיט
7 המגיע להם וההגנה להם ראוים. זאת כבר בסעיף ה' לדוא"ל וברישא לדוא"ל עצמו.
8 דהיינו מתוכן הפרסום עצמו ניתן ללמוד על מטרות שליחתו ואלו עולות בקנה אחד עם
9 ההגנה האמורה בסעיף 15(2) לחוק.
- 10
- 11 9. עוד עומדת לטעמי לנתבע הגנה מכח סעיף 15(4) לחוק שהרי סעיפים ג' ו-ד' לדוא"ל הינם
12 הבעת דעה על התנהגות התובע בתפקיד ציבורי שמילא במסגרתו התראיין למקומון
13 הרלוונטי, סיפר על מעורבותו בפרויקט, ובתגובה כתב הנתבע הדוא"ל הרלוונטי, בו הובעה
14 דעתו על פועלו של התובע ואופן התנהגותו.
- 15 אדם סביר הקורא הדוא"ל הרלוונטי אינו יכול אלא להבין כי בסעיפים ג' ו-ד' לדוא"ל מביע
16 הנתבע דעתו על פועלו של התובע ועל התנהלותו. ענין זה נלמד מנוסח הסעיפים והאמרות
17 הכלולות בו.
- 18 בוודאי נכון הדבר כאשר מדובר באמירות שנאמרו על ידי נבחר ציבור כנגד רעהו כשאלו
19 כלולות מכתב שנשלח ע"י נבחר הציבור לחבר סיעתו וליועץ תקשורת. מדובר באמירות שהן
20 הבעת דעה הקוראת על סמך אותה דעה לפעולה.
- 21
- 22 10. עוד יש לבדוק האם מתקיימת בעניינו דרישות סעיף 16 לחוק. במקרה דן מדובר בפרסום
23 שנעשה בדוא"ל פנימי לחבר בסיעתו של הנתבע וליועץ התקשורת שלו כאשר מדובר בדוא"ל
24 המהווה תדרוך פנימי וקריאה להתייעצות. אין בנסיבות אלו לראות בפרסום פרסום שחרג
25 ממתחם הסביר. גם עוצמת הביטויים הפוגעים אינה, למרות שהביטויים בהחלט אינם
26 נאותים וראויים לכל גינוי, כזו, שיש להגדירה כחורגת מתחום הסביר. זאת בהתייחס
27 לעובדה כי מדובר בשיח ציבורי של פוליטיקאים ונבחר ציבור.
- 28
- 29 11. אשר לסעיפי המשנה בסעיף 16(ב) (1-3) אלו לא הוכחו בעניינו. התרשמותי מעדות הנתבע
30 בפני הינה כי זה האמין באמיתות הנטען על ידו בפרסום ולא התרשמותי כי זה לא נקט
31 אמצעי לבדוק תוכן פרסומי שהרי לא נסתרו טענותיו בנוגע לריבוי הפניות של אזרחים
32 למשרדי מינהל הנדסה בעיר בגינה ראיון שהעניק התובע ושאליו התייחס הנתבע בפרסום.
33 גם לא נסתרו טענות הנתבע שעובדי מינהל הנדסה שבראשו עמד בקשו כי יתבע עלבונם.
34 מעצם העובדה כי הפרסום נעשה לשני אנשים בלבד שהיו אנשי אמונו של הנתבע ניתן ללמוד
35 כי הפרסום לא מתכוון לפגוע במידה גדולה מהסביר.
- 36

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 7195-07-08 דוניץ נ' גלבהרט

12. לאור האמור לעיל, אני סבורה כי למרות שהפרסום נשוא התביעה דן הינו פרסום אסור כהגדרתו בחוק ופרסום הראוי לגינוי עומדות לנתבע הגנות בגין דין התביעה נגדו להידחות.
1. **סכום**
1. לאור כל האמור לעיל אני דוחה התביעה.
- לאור האמור בפסק הדין וטיב הפרסום נשוא התביעה לשונו והעובדה כי אין בו כדי להוות פרסום ראוי התואם את המצופה מנבחר ציבור שצריך להיות החלוץ בפני המחנה בדאגה ליצירת שיח ציבורי תרבותי שקט מנומס וענייני, איני רואה מקום למרות תוצאת פסק הדין לעשות צו להוצאות.
2. בשולי הדברים יש לשוב ולאמר בקול צלול וברור כי ראוי היה לצדדים להעביר המחלוקת שנתגלעה ביניהם למישור הפוליטי-ציבורי ולא היה זה נכון לבקש הכרעה שיפוטית בתיק זה.
- לא היה מקום לגרור בית המשפט למחלוקת הפוליטית בין הצדדים ולבקש מביהמ"ש להכריע בסוגיות בהם ראוי כי הציבור ישפוט. לענין זה אין לי אלא להצטרף לדברים היפים והנכונים של כב' השופטת אברהמי בפסה"ד ת.א. (ת"א) 16440/08 שאוזכרו לעיל ואשר צוטטו בסיכומי ב"כ הנתבע בסעיף 2.
- ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ב, 12 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

ישראלה קראי-גירון, שופטת